

ОДБРАНА

СТАН РЕДАКЦИЈЕ и АДМИНИСТРАЦИЈЕ
ЦВЕТНИ ТРГ, БРОЈ 35.
— ПОЖАРЕВАЦ —

ОРГАН САМОСТАЛНИХ ДЕМОКРАТА ОБЛАСТИ ПОЖАРЕВАЧКЕ.

Бр. 2.

ПОЖАРЕВАЦ, 23. Септембра 1928. године.

Год. I.

ИЗЛАЗИ СВАКЕ НЕДЕЉЕ
ГОДИШЊА ПРЕТПЛАТА 50. ДИНАРА
ОГЛАСИ ПО ТАРИФИ.

Омладина.

Наша старија поколења, било рђаво или добро, своје дело извршила су. Изумирући по природним законима она прегледају збир свега онога што су урадила и онога што нису могла или умела урадити.

Збирно име целокупног њиховог рада јесте домовина и породица.

Ту је било њихово бојиште и њихов врт. Оба двоје то остављају, старија поколења, по неминовним законима природе.

При одласку са овога света, са свога бојишта, и из свога врта, обузимљу их пријатна осећања а често пута и она најгорчија и најнепријатнија.

Старија су поколења слична бронзаним статуама. То су људи сталожени и одређени. При растанку са овим светом последњи свој поглед заустављају на будућности земље — на наду отаџбине на своје најближе потомке и на целокупну Омладину своје домовине.

То је сасвим и природно и разумљиво. Омладина свакога краја па и наше простране области у Југословенској Краљевини личи на растопљену бронзу у ужареној пећи. — Пред остатком старих генерација она се у њиховој идеалној замисли прерађује у носиоца великог наслеђа готове и славне отаџбине.

Са љубављу и надом очекује Југословенска Краљевина и њен народ у шта ће се салити његова омладина и шта ће од ње произаћи.

Да ли ће порастати дрво, које сваке године цвета а никад рода не доноси?

Дали ће омладина бити слична јају из кога се никад неће излећи пиле?

Да ли ће она оправдати надања народа, који ју је радио и васпитао?

У току дугогодишњег крвавог ратовања, ценом огромних жртава мука и патњи прадедови, дедови и очеви ваши бранили су слободу и опстанак наше домовине.

Наша Омладина наследила је збиља велико наслеђе.

Да ли ће омладина оценити драгоцену тековину својих великих поколења и својих великих предака?

Да ли ће достојно сачувати свето наслеђе својих отаца јунака?

Да ли ће се умети гордити и поносити делима својих заслужених предака и да ли ће ићи њиховим стопама?

Да ли ће наша данашња Омладина дати, ако устреба и своје главе и своја срца и своје јунаштво за културни напредак и уређење данашње своје узмирење отаџбине?

Да ли ће наша омладина уложити сву топлину својих млађаних душа све своје стваралачке силе и способности у раду на културном развоју и модерном уређењу, коју јој створише и оставише старија поколења?

То је највећи завет али је и највећи понос и највећа одговорност пред сувременницима и пред будућношћу.

Наша омладина мора знати познату истину која гласи: *да би се могло гледајти у сунце ваља имајти орловске очи, да би се могло узлејати под облаке и вијти се изнад планинских висова пошребна су орловска крила.*

Наша Југословенска омладина мора знати, да су за велика дела потребна мушки запт, велико одушевлење, велике припреме и велики напори.

Оптимизам и песимизам су два опречна погледа на живот и уређење наше садашње државе. Оптимисти верују, да наша омладина има и очи соколове и орловска крила. Оптимисти верују да наша омладина има ојачалу снагу.

Оптимисти верују да је наша омладина и просвећена и прекаљена.

Оптимисти верују да му је омладина крепка, јака и издржљива, а мисао трезвена, часна и одважна.

Оптимисти верују у своју омладину а надају се да је само она кадра створити другу Енглеску на Балкану.

Млада и племенита вера у разуми напредак, у слободу очистиће мисао наше омладине од сваке филмске и позоришне реторике — да постане савесна и свесна пред отвореном кризом у нашој уједињеној домовини.

Песимизам не зна за такве мисли и нема са њима ничега заједничког.

Он не само што не решава већ и не ставља питање о десетогодишњој накардној управи нашем државом од самоучких узгредних државника из старих оронулих странака демократске и радикалне.

Само је наша оптимистичка омладина у стању у нашем десетогодишњем економском и политичком хаосу моћним гласом утврдити: да је наш десетогодишњи живот после ослобођења и уједињења сакато кројен, невешто сашивен, сапет, и да је у њему већ грађанима целе земље и тесно и несносно.

Ништавни човечуљци сузили су и ократили цео живот ове некад веселе земље.

Просвета и слобода прецизирале су, омладино пожаревачке области, да је политика најсавршенија уметност; да прави политичари прилазе државним пословима, као нежни, фини, опрезни, песници уметници. Просвећена и слободна омладина гледа већ десет година како вође наших политичких организација улазе у државну политику као са секирама у шуму.

Последњи замаси те државничке секире зову се *ампутиације и расијаве*. Није ова државна шума кржљавим вођама наших политичких организација од баба остала и баш они најмање заслуге имају за ову најлепшу државну творевину на балканском трополу што се зове Југословенска Краљевина.

Шаљући топли поздрав омладини целе драге наше отаџбине да поглавити омладини простране пожаревачке области ми се надамо да ће јерихонском трубом одувати све ругобе и секираше сваке раставе и сваке ампутације у држави Срба, Хрвата и Словенаца.

Само од воље, енергије и прегалаштва данашње наше омладине зависи да сва племена и сви народи наше државе, кроз најкраће време могу казати: да никад под тврђим оклопом није закуцало веселије и нежније срце свију Срба, свију Хрвата и свију Словенаца.

Р. В.

Тврди град.

*У шврдоме граду скупили се дужди
Ал међ' њима једног ведрог лика нема,
Саборишу нешто, ко у шешкој нужди,
Мора да их брша приишла голема. . . .*

*Један чича сџари, ком' су усне бледе,
Почиње полако, ко посмртно слово:
„Боже, шџа доживих, да под власи седе,
Слушам ову бруку, гледам чудо ово!*

*Ушеко нам Мехмед, Вељка ниде нема,
Тврди град се руши, има много мане
Љубожире, треши, шџа ши судба спрема;
Не дају ми мира ни они са сџране.*

*Сва ми нада осџа у свејоме Туну,
Ал' и њега Тоза не плаши се здраво,
Тун природа слаба, па се досџа буну;
Е верујџе људи, и Бој неће право!*

*У шврдоме граду хџедох сџећи славу;
Ал на моју бруку разбих своју главу
Верујџе ми, браћо, очњета ми вида,
Ја се сџидим СТИДА“!*

М-новић.

Огледало десетогодишњег режима наших реакционарних странака.

Десетогодишње натезање и претезање нагађање и погађање несувремених политичких организација — садашње „радикалне“ и „демократске“ странке довело је земљу до просјачког штапа.

Ево само једног очевидног примера. Моћна Француска Република има у Европи до 40,000,000. становника а са колонијама 90,000,000. Та просвећена држава има у влади *свега десет Министара*.

Наша распикућска државна управа има *десетнајест Министара*.

Сви су се они са банкарским и полицијским посланицима снажно прикупљали за своје положаје да су на све готови само да остану на својим местима. Нико у срећним државама не може бити Министар док се за положаје не спрема пуних 20 година.

Да срећна ли си Југославија. У теби и Драгиша Цветковић министрује!

Гласови из народа

Наш узорити демократски посланик.

Петровац, 19. септ. 1928. г.

Поздрављајући покретање листа „Одбрана“ као орган сељачке демократије наше области, и честитајући на енергичном раду наше организације у Пожаревцу, хтео бих да вам одмах пошаљем и радосне вести из наше Млаве. Али за сада, на жалост немамо много радосних вести, па се зато бар тешимо надом у боље дане.

Какоће мо бити радосни кад је Млава сваке године извезла преко 100 вагона жита, а ове јесени једва да је извезла 10 вагона. Сељачки наш народ, оставиши без кукуруза, не сме да отуђи пшеничну храну, јер не зна с чим ће се исхранити до идуће јесени. Зато стоку продаје у бесцење да би одговорио својим најхитнијим обавезама. А како ће моћи државне дације да исплаћује, то нико не зна.

У овим тешким данима државне и сељачке бриге, наш народ који не може да редовно чита београдске новине, жељан је да чује бар какву лепу и утешну реч од школованих људи, од оних што народ воде и што га представљају. Наш народ задовољан и лепа реч кад нема дела. Па како сад наша Народна Скупштина у место да доноси законе за спасавање народа, не ради ништа, и наши Народни Оци су код својих кућа. Наш демократски народни посланик за Млаву газда Драга Рајковић био је доброг срца према својим бирачима, па је обišао неколико наших села у којима је скупљеном народу покушавао да објасни садашњу политичку ситуацију, давао рачуна о своме посланичком раду и давао народу поуку и утеху. Ја живим овде у Петровцу па нисам био на све те поучне газда Драгине зборове, али су ми пријатељи из Бусура и Буровца испричали шта су све чули. Газда Драга обично се најпре захвали сељацима који су дошли да га саслушају, а понекад то заборави па пређе одмах на ствар. Обично отпочне са каквом лепом поуком, најрадије говори како треба кромпир садити и кад му је право време да се вади. Често се удуби у дугачка разлагања како треба вуну стригати, и како је треба опрезно опрати те тако не дати могућност оним варошким кајшарима да много зараде. Има и једну своју теорију како и где треба куповати со и друге монополске артикле, те не дати држави да она много заради од намученог народа, коме сваки хоће да исисава крв!

Кад спомене реч држава он се сети да треба нешто да говори и о политици, па онда каже како је Пуниша Рачић зато што је пуцао много задужио државу, али то није требао да уради. У осталом он је њима тамо у Београду говорио шта треба урадити у овако тешким приликама, али они њега, газда Драгу нису хтели да послушају. Па кад нису, нека им иде, како им иде. А шта је он предлагао? Проста ствар: све могуће чиновнике у земљи сменили, па Хрвате поставити на место Срба, а Србе на место Хрвата, и ето, за 7 месеци држава је уређена и у миру. Како се газда Драга доста замори и заласи кад говори о чисто политичким питањима, он на једном стапу, обрине зној и стремкне поново у чисту пољопривреду. Тако, на пример он, вели, да он зна узрок што нема доста кукуруза због тромесечне суше: кукуруз је требало раније посејати тако да би он ухватио доста влаге од пролетних киша, па му онда суша неби ништа шкодила, и клинови би били дебљи од глава народних посланика. А ово исто важи и за патљацине. Обично воли да заврши канстентацијом да је у политици исто онако као код

домаћина који почне да зида кућу. Па кад неко почне да зида, онда га треба пустити да доврши кућу, иначе од крова нема ништа. Е тако је и у скупштини; један посланик не може ништа да учини ако има само један пут мандат, то јест, он тај мандат треба да има за дужи низ година, рецимо 10—15 година, да би могао народу да нешто добро учини. Јер, шта ти вреди једно имање које данас имаш, а сутра немаш?

Још је газда Драга веома пажљив и пожртвован и тиме, што на крају својих дужих говора замоли народ да му се постављају питања, ако ко нешто није разумео или жели нешто нарочито да сазна. Тако један сељак га је упитао: Зашто на ове зборове не позове и поведе собом и друге демократске прваке из Петровца, као што је то ред и обичај? Он је одговорио: „Не могу они да дођу, јер сви имају много посла код куће.“

Други један сељак му је том приликом рекао: „Шта имамо да те питамо и да ти тражимо? Кишће нам не можеш дати, кукуруза немамо па немамо. А знамо где ћемо га куповати — у твојим добро напуњеним магацинима кукуруза.“

Па, драги уредниче, када имамо овако узоритих народних посланика одавде, који нашу поносну Млаву овако дивно и паметно бране и представљају, — ваљда ће и за нас синити бољи дани.

Чика Љуба.

Привредна криза.

Прибирање плодова овогодишњег рада приводи се крају.

Обилна жетва, ситне хране и очекивана берба грожда у колико радују сељака, у толико резултати суше по род кукуруза брину сељака толико много, да се може рећи да живимо у неродној години. Пасуља и зелени — поврћа нема. Цена стоци и тражња никаква.

У опште народ је забринут?!

Ако се то зове привредна криза, она се може лечити. Њу могу најбрже да излече меродавни. То су министри и владини посланици. Ако има воље и памети, пут је познат: патриотска штедња, разумно газдовање.

Ту је почетак, ту је резултат. Али ова влада то не разуме она је распикућска, доле са њом. Ту је сељачко демократска коалиција. Она ће наћи боље друштво. Њу хоћемо.

18. Септ. 1928. год.

Раденка

Дуса.

Партијски живот

Управи месне организације СДС
за варош В. Градиште.

На скупштини присталица СДС вароши В. Градишта, одржаној 26. пр. месеца, изабрана је следећа Управа:

Председник, Миливоје Јовановић, сийор

Подпредседник, Миша Митровић, фотограф

Секретар, Живота Петровић, трговац

Благајник, Тома Стојадлиновић, сајзница

Чланови Управе:

Света Атанасковић, земљорадник

Коста Живановић, трговац

Милорад Костић, трг. посредник

Сима Јанковић, трговац

Милан Стефановић, трг. посредник

Надзорни Одбор:

Живота Петровић, земљорадник

Стеван Секерли, књиговођа.

Изјава.

Уверени да је програм самостално демократске странке најбољи; да је вођство са посланичким клубом честито и енергично; примамо створену сељачко демократску коалицију, бележимо се као чланови СДС. Кличемо живео Прибићевић и позивамо народ да прелази тамо где је боље јер се тако служи отаџбини.

Чешљева Бара.

Станко Д. Пауновић, Иван Ц. Николић, Вуица Станковић, Станко С. Јовановић, Зарија Перић, Уђило Николић, Стојан Пауновић, Милија Пауновић, Јанићије С. Станојевић, Животе Спасић, Стојан Ж. Јовановић, Ђорђе Андреић, Стеван Станојевић, Ђорђе Благојевић, Илија Пауновић, Алекса Јовановић, Станоје Николић, Миленције Станковић, Стојан Видаковић, Траја Лазаревић, Димитрије Лазаревић, Ђорђе Д. Јанковић, Станојло Михајловић, Светомир Михајловић, Димитрије Б. Благојевић, Ђорђе Ј. Лекић, Душан С. Николић, Драгутин Станковић, Љубомир Р. Пауновић, Алекса С. Будимировић, Чедо В. Зарић, Јеремија Б. Стевић, Љубомир И. Симић, Стеван Н. Траиловић, Живота С. Димитријевић, Живота В. Јовановић, Вуица Јовановић, Милан Ј. Станковић, Јеремија Б. Јанковић, Љубисав Јанковић, Драгутин Станковић, Светомир Јанковић. Сви из Чешљева Баре.

Организација месног одбора СДС за село Чешљева Бара

Председник Станко Д. Пауновић
Подпредседник Иван У. Николић
Секретар Вуица Станковић
Благајник Станко Јовановић

Чланови управе:

Захарије Б. Перић

Уђило Николић

Стојан И. Пауновић

Јанићије С. Јанковић

Никола Станојевић

Паун Станојевић

Живоја Спасић

Стојан Ж. Јовановић

Ђорђе Андреић.

Дневне вести

Пажња

Клијентели Пожаревачке Задруге за међусобно помагање и штедњу у Пожаревцу скреће се пажња да овај завод цензуру врши понедеоником и четвртком.

И ми од своје стране препоручујемо овај завод грађанству као завод по све солидан.

Матине.

Пожаревачки Трг. Спорт Клуб „Освета“ приређиваће сваке недеље и празника матине у сали хотел „Браничево“.

Вредно је помоћи ову младу установу приликом њеног развитка.

Поништена пресуда.

Касациони Суд поништио је пресуду Пожар. првостепеног суда донету по предмету разбојништва извршеног у очи нове године у и код Пожаревачке Трговачке Банке.

Пресуда је поништена са формалне стране, због састава поротног суда.

Претрес ће ускоро бити понова. Резултат новог суђења саопштићемо накнадно.

ИСТИНА

о теразијској семљорадничкој странци

Како највећи део вођства политичке акције СЗ не престаје да напада акцију Сењачко Демократске Коалиције, „Одбрана“ ће у свом идућем броју довести опширнији обавештајни чланак под горњим насловом.

Пожар. Трг. Певачка Дружина даваће у најскоријем времену свој први концерт, због чега извештава чланове певаче и моли их да редовно посећују часове.

Државна Ергела
„ЉУБИЧЕВО“

— Наставак —

Задаћа Ергела Љубичево је да гаји чистокрвну енглеску расу и да ради на подизању земаљског коњарства енглеске расе потребног за јахање и запрегу.

У год. 1925. набављена су 2 пепинијера „Ла Драгон“ и „Ле Балејер“, који и опасују у Ергели државне кобиле као и боље расе приватне кобиле. До доласка ових служили су у ову сврху пастуви „Фонтенбли“ и „Монастир II“, који су потомством доказали на београдском тркалишту, да су првокласни пастуви — „Војвода“ и „Грација“ од „Фонтенбли-а“ а „Галтимор“ и „Дидо“ од „Монастир-а II“.

Осим ових пастува пепинијера сваке се године остави 20—25 пастува у Заводу за опасивање народних кобила из околине, који опасу год. 400 кобила.

У месецу марту шаљу се на разне Пастувске Станице у реону ове Ергеле 30—40 пастува према тражењу среских одбора, Кола Јахача, и Војних Команди, који пастуви остају до краја јуна ради опасивања народних кобила, те опасу годишње до 1200 кобила.

У години 1923. отпочето је давање пастува и у приватну његову и то обично по два пастува за један срез. Ови пастуви се дају обично на 4 године у ком року морају да оплоде 120 кобила т. ј. по 30 кобила годишње и након тога рока припада пастув држаоцу кад испуни све увете по уговору. Ови пастуви опасу до 1500—2000 кобила.

У години 1924. уведено је у Србији и лиценцирање — одабирање — пастува. Свакога пролећа у сваком ерезу састаје се комисија а пре сезоне опасивање кобила, пред коју комисију се доведу сви пастуви приватни, који се у срезу налазе. Комисија одабере способне пастуве за приплод, изда им дозволу за опасивање, а други не одабрати пастуви имаду се у року од месец дана ујаловити. У исто време награђују се пастуви, који су у прошлој години опасали довољан број кобила и добро су неговали. Ови музизирани пастуви опасу годишње преко 2000 кобила.

Тако се из године у годину рад на подизању коњарства у квалитативном смислу побољшава те се надати да ће за неколико година претећи и друге културне државе према је концем год. 1918. остала Србија без једног коњског грла.

Све до године 1926. обухватао је рајон Ергеле Љубичева и јужну Србију, где је код Скопља у Душанову било смештено 19. сеп. год. 1922. Пастувско Станиште за арапску расу коња.

Од 1923. па до 1926. год. Ергела Љубичево је постепено попуњавала тај Завод издвајањем грла арапске расе из Љубичева, те је тако предато у Душаново до 1926. год. 30 пастува 10 кобила, 10 омади и 10 ждребади, које је

године основана Државна Ергела Душано ови тако добила свој рајон за подизање коња арапске крви у Јужној Србији.

Уређај самога Завода Држ. Ергеле у Љубичеву

У години 1919. затечене су све зграде и штале без прозора и врата, те је у току од 3 године нешто поправљено да се могло бар неколико грла сместити, док су станови за чиновнике и службенике остали у врло жалосном стању све до 1923. год. кад је темељито отпочето реновирање Завода, те данас бар изгледа колико толико на једну Државну Установу. И овде је са буџетом крпарено. У свему је дато 1,000.000. динара из Блеревог зајма од које је своте утрошено за Љубичево 200.000 динара за оправку пастувске штале и подизање коша, а остало је утрошено за подизање Ергеле у Скопљу и оправку Пастувског Станишта у Шапцу док је 350.000. дин. пропало не употребљено. Међутим је за подизање Ниже Пољопривредне Школе у Краљеву дато ништа мање већ 7,000,000 динара, где се имаде сељак усавршавати практично.

Ипак је кроз задње 4 године Завод према средствима са којима је располагано оправљен и уљешат. Подигнута је стаклара, пчелњак, кафана на Морави (за време купања) мањез, скакалиште, шуна за фијакере, ђубриште око штале, 3 нова стана, зидина ограда око Управе у дужини од 450 метара са 3 капије, која је ограда подигнута већином из темеља порушених зграда, вапиште пред кобилећом шталом и воловском шталом, кош за 25 вагона кукуруза са амбаром. Осим ових нових грађевина из вршене су оправке на кафани, на згради где су смештене радионице, те осигурано 6 станова за мајсторе, оправка зграде где је смештена управа и стан директора, економија и ветеринара. У Пастувској штали подигнуто 28 мањих боксева и 4 велика за пепинијере, темељита оправка штале за приплод, и то нов таван и у 2 одељења 24 бокса подигнуте за мушку и женску омад, оправка воловске и кравље штале из темеља, јер како она у Бранику, тако ова на економији биле су већ у стању рушења, оправка кућа у банти као и подизање новог долаца са модерном пумпом на мотор.

Инсталација електричног светла са властитом централом подигнуто у 1924. год.

Осим ових грађевина уређена су 2 мала и један велики парк, те је подигнут (засађен) воћњак са 300 садница, засијат и засађен расадник са неколико хиљада садница, те по целом имању око путева засађена жива ограда са посађеним орасима иза оградe.

У години 1924. и 1925. искрчено је острво, које је било врбаком обрасло и тако се добила једна парцела од 14 ха земље, са које се сада годишње добива по 2—3 вагона кукуруза.

Уз Завод постоји и школа за лаке јахаче. Ова је Школа основана пре рата 1894. год. из које је приличан број спремљен за послугу у Ергели и за цокеје. После рата је отворена Школа у години 1921. те је од тада до данас већ завршила ту Школу 15 дечака од којих се 12 налази у Заводу, а 3 су у војсци. Сада се налази у Школи 5 ђака прве године и 5 ђака друге године.

Осим коњских грла узгаја се у Заводу и две расе говеди и то сименталска и монтафонска, те свиње чисте енглеске јоркширске средње расе, као и кокоши расе Плимут, Орпингтон, Сусек и беле Виандоти.

код Лунгића и Јанковића
Најмодернијих Пуловера, Цемпера,
Чарана и т. д.

Бројно стање

Управе Државне Ергеле у Љубичеву по годинама:

	Пастува	Кобила	Омади	Ждребади
1923.	127	30	19	17
1924.	144	35	22	26
1925.	169	47	29	19
1926.	183	57	38	29

У год. 1926. предато је Државној Ергели „Душаново“

	Пастува	Кобила	Омади	Ждребади
	33	10	10	10

у Љубичеву

1927. 141 50 43 18

на дан 1. маја

Од овога број у приватној њези се налази по годинама:

1923.	39	—	—	—
1924.	59	2	—	—
1925.	77	2	—	—
1926.	81	2	—	—
из којих 15. предато Држ. Ерг. „Душаново“				
1927.	70	2	—	—

на дан 1. маја.

На лицу места у Љубичеву на дан 1 маја 1927. године.

Пастува	Кобила	Омади	Омади	Ждребади
из 1925. г. из 1926. г. из 1927. г.				
32	48	16	27	18
40	—	—	—	—

На продају.

Два ком. аутомобила, један марке „СИТСОЕН“ са пет седишта. Торпеда у врло добром стању, гуме нове.

Други „Форд аутобус“ са 12 седишта, употребљив и као камион са тонажом од 1 и по, врло добро очуван.

Може се видети у Гаражи Јованова 18. — у Бајиној кафани.

Сопственик - продавац
ФРАНЦ РОЗИНА

Потребује шегрте.

Столарској радњи Танасија Ј. Милвановића потребна су два шегрта из бољих кућа. Ступити могу одмах.

Сита и решета

увек има Миливоје Јанковић ситар В. Градиште.

Фотографски Атеље

„ПЛАСТИКА“

у В. ГРАДИШТУ.

Препоручује се за израду све врсте слика.

Стан за издавање.

Кућу моју са 5 одељења и свима удобностима на углу Соколске и Делиградске улице издајем под кирију одмах.

За цену јавити се потписатој.

Ђурђина уд. Рад. Живковића бив. трг. оад.

Оглас.

Гаража у Вел Градишту

Звана „Пуре“ извештава путничку публику да врши превоз путника у свима правцима С. Х. С. по налогу долази у свако доба.

На расположењу су 3 аутомобила, један затворен „Лимузин“ и два отворена.

Цена по једном километру 5. Дин. 1—12.

Краљевски Дворски Лиферант

ВЕЛИКИ

ИЗБОР

НАЈБОЉИХ

САТОВА

ШВАЈЦАРСКИХ

ЗА ДАМЕ И
ГОСПОДУ

У ПЛАТНИ,

ЖУТОМ

ЗЛАТУ,

БЕЛОМ

ЗЛАТУ,

ЦРВЕНОМ

ЗЛАТУ И ДРУГИМ МЕТАЛИМА

ДОБИЈЕТЕ

У ЈУВЕЛИРСКОЈ РАДЊИ —

МИЛАН Т. СТЕФАНОВИЋ

БЕОГРАД — КН. МИХАЈЛОВА 10.

Цене без конкуренције

ОРИГИНАЛНА ШИВАЋА МАШИНА „ВЕСТА“

Јесте најбоља на свету,
она везе, руби, крпи и
прави ажур.

Продаје се за готово и на отплату.
МИЛАН МИЛАНОВИЋ, опанчар.

КАФАНА

„УЈЕДИЊЕЊЕ“

ПРЕЂЕ КОД „БАРЧАНИНА“

реновирана је и снабдевена одличним хладним пићем, разним мезелуцима а нарочито Српском домаћом кујном.

ЦЕНЕ СУ УМЕРЕНЕ.

У исто време потребан је ОБР-КЕЛНЕР. Ступити може одмах.

Гостионичар,

Димитрије И. Новаковић

СЕЉАЧКА МЕХАНА

ЗВАНА АРНАУТОВА

У ВЕЛ. ГРАДИШТУ

Снабдевена је добром кујном и чистим пићем.

Има пространу авлију и удобне штале

Препоручује се
МИЛЕНКО ЈОВИЋ

2—4

Хотел „ПЛУГ“

у Пожаревцу

Најуређенији, најчистији и најјевтинији.

Ово је једини хотел у Пожаревцу у коме је Србин закупац.

2—3 хотелијер,
РАДИВОЈЕ РАДОВАНОВИЋ

Градиштанска Банка

Најстарија новчана установа, има своју сопствену зграду и велике резерве, које пружају пуно гаранцију за послове који се код банке предузимају.

Градиштанска банка врши све банкарске послове.

Даје зајмове по меницама и на залог. Прима улоге по најповољнијим условима. Улоге враћа без отказа.

Најбоље је чувати своје уштеђевине код сигурне банке, него страховати од разбојника.

2—4

ЕЛЕКТРО ТЕХНИЧКА РАДЊА

Бошка П. Новаковића

Има увек велики избор лустера као и осталог инсталационог материјала. Препоручује „Mazda“ и „Tungsram“ сијалице по најнижим ценама.

Пажња Грађанству и Околини.

Извештавам моје пословне пријатеље да сам из досадашње фирме

БОГДАНОВИЋ и БАКАЛОВИЋ

истушио и да сам у Краљевој улици број 1 на углу у згради г. Свете Кузмановића, апотекара а преко пута радње г. Лазара Милосављевића трг. отворио ГВОЖЂАРСКУ, СТАКЛАРСКУ, ПОРЦУЛАНСКУ и ФАРБАРСКУ РАДЊУ коју ћу водити под фирмом

Бранко В. Богдановић

Радњу сам снабдео са свима артиклима које горња брајка заискава и исту сам набавио директно из најгласовитијих светских кућа, те сам тиме отклонио посредништво трећих лица и у могућности сам да сву робу, коју држим у мојој радњи продајем са 10 ОД СТО ЈЕВТИНИЈЕ од пијачне цене.

Нарочито скрећем пажњу молерима, грађевинарима, шлосерима, ковачима, лимарима као и свима сеоским потрошачима да у случају потребе не пазаре ништа док не посете моју радњу и увере се о јевтиним ценама као и о квалитету робе.

Молим све моје пословне пријатеље и познанике, који су поклањали поверење заједничкој фирми, да изводе исто пренети и на мене.

С поштовањем,

БРАНКО В. БОГДАНОВИЋ